

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudů JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Ogilvy One, a. s.** se sídlem Praha 7, Přívozní 2A IČO 257 25 831, zastoupen Mgr. Liborem Šlajerem, advokátem se sídlem Praha 1, Hellichova 458/1, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání** se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25.8.2009, sp. zn.2008/662/had/OGI, č. j. : had/6674/09,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.**

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým mu byla jako zpracovateli uložena pokuta ve výši 400.000,- Kč za porušení ust. § 5a odst. 5 písm. d) zákona č.40/1995 Sb. (dále jen zákon o regulaci reklamy), které ukládá povinnost, aby reklama na humánní léčivé přípravky zaměřená na širokou veřejnost obsahovala zřetelnou výzvu k pečlivému pročení příbalové informace. K porušení povinnosti došlo odvysíláním reklamy na humánní volně prodejný léčivý přípravek Ibalgin (mutace 3); premiérově vysílané dne 18.2.2008 na program Nova, reprízované opakovaně na ČT1, ČT2, Nova a Prima televize do 16. března 2008, která neobsahovala zřetelnou výzvu k pročení příbalové informace dle § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy. Za porušení povinnosti stanovené v § 5a odst. 5 písm. d) tohoto zákona žalovaná v souladu s § 8a odst. 3 písm.f) a odst. 7 písm. a) téhož zákona uložila výše uvedenou pokutu, stanovila lhůtu splatnosti, místo plnění a rozhodla o nákladech řízení.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí v podané žalobě namítal, že zjištěný skutkový stav žalovaná nesprávně vyhodnotila a její rozhodnutí nemá skutkovou oporu v provedených důkazech. Žalovaná nesprávně právně posoudila, odůvodnila a aplikovala ust. § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy. Řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, trpělo vadami, které poškodily žalobce na jeho právech. Žalovaná neodstranila veškeré vady správního řízení, které jí byly vytýkány v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29.7.2009 č.j. 10Ca 80/2009-12, neboť se pokusila odstranit pouze vady rozhodnutí samého, nikoli celého řízení, čímž je rozhodnutí žalované i celé správní řízení nepřezkoumatelné z důvodu nesrozumitelnosti.

Žalobce zejména namítal, že pokud žalovaná poukazovala na to, že předmětný reklamní spot obsahuje zcela nezřetelné znění výzvy k pečlivému pročtení příbalové informace, jedná se o subjektivní dojem žalované při hodnocení míry naplnění pojmu „zřetelnost“, který se postupně měnil, přičemž fakta zůstávala stejná. K tomu žalobce poukázal na to, že žalovaná provedla projekci spotu na televizoru o úhlopříčce 48,5 cm. Projekce na takto malém televizoru zásadním způsobem ovlivní zřetelnost textu výzvy k pečlivému pročtení příbalové informace. Navíc se výzva zobrazuje od počátku 24. vteřiny, nikoli 26 vteřiny, jak uvádí žalovaná, a výzva je zobrazena až do konce spotu, tedy do 30. vteřiny, kdy spot končí, tedy po dobu více než šesti vteřin. Podle žalobce není jisté, jaký spot byl při projekci použit a jaká byla kvalita záznamu. K tomu žalobce poukázal na článek JUDr. Filipa Vintra na téma „čitelnost versus zřetelnost“.

Žalobce dále namítal, že z odůvodnění žalovaného rozhodnutí není zřejmé na základě jakých skutečností a zjištění žalovaná závěr obsažený v rozhodnutí učinila. Žalovaná ve svém rozhodnutí nijak neuvádí ani nezmiňuje konkrétní skutečnosti, jejichž naplněním by žalobce by mohl předejít dalším případným porušením předmětného zákonného ustanovení.

Žalobce tvrdil, že žalovaná zjistila, že reklamní spot byl vysílán od 18. února do 16. března 2008, avšak za celou dobu vysílání spotu nijak žalobce neupozornila na možné porušení předmětného zákonného ustanovení. Žalobce přitom mohl závadný stav odstranit a předejít dalšími porušení za které byl žalovanou sankcionován. Podle žalobce tak žalovaná selhala ve své dozorové činnosti, která má především preventivní charakter. Žalobce k tomu zdůraznil, že uvedení předmětné výzvy není spotřebiteli, jako divákovi, nijak zastíráno či zamlčováno, a to ani nevýraznou barvou a nekонтрастním pozadím, časově velmi krátkým zobrazením, ozdobným písmem či svislým umístěním na boku obrazovky, neboť zpracovatel reklamy zvolil kontrastní bílou barvu s barvou modrého pozadí, tedy barva písma s barvou pozadí nijak nesplývá. Dále zvolil zcela běžný typ písma, zvolená velikost písma je pro čtení výzvy dostatečná, text je jasně patrný, doba zobrazení je rovněž dostatečná a zvolení umístění výzvy do spodní části obrazovky na úroveň odkazu na webové stránky je pro diváka jasně patrná a umožňuje pročtení celého textu výzvy. Výzva je uvedena zřetelně ve statickém obraze. K tomu žalobce poukázal na předchozí judikaturu správních soudů a sice Vrchního soudu v Praze ve věci sp. zn. 6A 33/96.

Žalobce rovněž nesouhlasil s výší sankce, která je podle něj neúměrná společenské nebezpečnosti, neboť propagovaný léčivý přípravek je sice volně prodejným léčivým přípravkem, avšak vždy je vydán spotřebiteli farmaceutem – lékárníkem, který je při výdeji povinen informovat pacienta o správném způsobu užití přípravku a informovat jej o vhodnosti pečlivého pročtení příbalové informace. Pokuta udělená žalovanou několikanásobně přesahuje výši sankce udělované žalovanou pro klamání spotřebitele, když tato obvykle v těchto případech uděluje sankci ve výši 100.000,- Kč.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení, případně, aby soud od uložení pokuty upustil, eventuálně ji snížil.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutím ke vzneseným žalobním bodům vyplynulo, že v této věci zdejší soud již jedenkrát rozhodoval a sice rozsudkem ze dne 29.7.2009 sp. z. 10Ca 80/2009. Podle rozhodnutí má žalovaná za nesporné, že žalobce je zpracovatelem reklamy na produkt Ibalgin gel krém 400, že tento produkt je humánní léčivý přípravek a tedy musí být splněny náležitosti vyplývající z §5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy. Dále žalovaná vyložila pojem zřetelnost a shledala po provedení projekce předmětné reklamy, že uvedená výzva je sice v reklamním spotu uvedena, a to v přibližně ve 24 sekundě, avšak není zřetelná, tedy postrádá podmínku, aby sdělená informace určená divákovi mohla být adresátem zaznamenána nejen zrakem, ale aby zároveň takovou informaci i vyhodnotil, byl tedy o ní spraven a vstřebal její informační sdělení. Podle žalované se divák musí během necelých pěti sekund, kdy je zobrazena výzva k přečtení příbalového letáku, v reklamním sporu zorientovat v ději, zachytit tuto výzvu a následně ji přečíst, neboť smyslem zákonného ustanovení, požadujícího tuto výzvu je, aby divák jako potenciální spotřebitel předešel komplikacím, které mohou vzniknout při užívání přípravku. Navíc je výzva psaná drobným písmem, které chvílemi zaniká a splývá s pozadím. K tomu žalovaná uvedla grafické zobrazení části reklamního spotu s popisem, kde je uvedeno, že obecně je výzva umístěna na spodním řádku obrazovky a je součástí více informací, nelze pak spolehlivě identifikovat obsah těchto sdělení. Reklamní spot je v době uvedení textu vyzývajícího k pročení příbalové informace dynamický, neboť výrobky Ibalgin se translokací vzdalují a znesnadňuje tak nejen samotné čtení ale i identifikaci polohy textu. Neopominutelnou skutečností je též fakt, že text „čtěte pozorně příbalovou informaci“ je uveden na konci jiných sdělení. Pokud žalobce poukazoval na to, že zákon nevymezuje pravidla pro interpretaci zřetelnosti, žalovaná odkázala na svůj výklad tohoto pojmu a dospěla k závěru, že reklamní spot obsahuje zcela nezřetelné znění výzvy k přečtení příbalové informace. Následně žalovaná uvedla své úvahy, kterými se řídila při rozhodování o výši pokuty, zaobírala se otázkou závažnosti s tím, že reklama byla šířena prostřednictvím televizního vysílání, tedy média, které má v oblasti prezentace, potažmo reklamního vysílání, největší potenciální dopad na diváka v souvislosti s jeho ekonomickým rozhodováním. Dělo se tak prostřednictvím všech celoplošných pozemních programů ČT1, ČT2, Prima televize a Nova. Reklamní spot byl odvysílán v premiéře 18.2.2008 úhrnem ve všech 178 reprízách na programu ČT1, Nově a Prima televize až do 16.3.2008. Jedná se tedy o značný počet repríz, který mohl vést k oslovení značného počtu diváků. Na základě těchto skutečností žalovaná rozhodla o uložení sankce v dolní polovině zákonné hranice ve výši 400.000,- Kč.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná argumentovala obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí, dále poukázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 17.1.2010 č.j. 1As 6/2010-61, dále Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 11Ca 168/2008 a žádala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl spolu s návrhem na moderaci pokuty.

Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud provedl důkaz shlednutím reklamního spotu, a to jednak důkazem DVD, které bylo součástí spisového materiálu. K tomu zástupce žalobce uvedl, že poté kdy byl obraz „roztažen“ na celou obrazovku snížila se jeho kvalita, tedy i schopnost zaznamenat upozornění, respektive výzvu na nutnost přečíst si příbalovou informaci. Dále soud provedl důkaz DVD předloženém zástupcem žalobce a sice nejprve spotem s vysokým rozlišením označeným jako „Ibalgin CZ

2008 30 spal.“ ze kterého soud zjistil, že výzva, stanovená v zákoně na nutnost přečíst si příbalovou informaci, je dobře čitelná. Dále byl proveden důkaz stejným spotem označeným jako „Ibalgin CZ 2008 30 slow“, ze kterého vyplynulo, že v této verzi, jak sám uvedl zástupce žalobce, se jedná o záznam s nižší kvalitou. Příbalová informace, respektive výzva na nutnost přečíst si příbalovou informaci, byla hůře čitelná, než-li tomu bylo u prvního záznamu spotu předloženého žalobcem. K tomu zástupce žalobce zdůraznil, že žalovaná má promítací zařízení ve velké místnosti, která je dvaapůlkrát větší než jednací síň u soudu, a navíc je spot promítán na plátně. Pak samozřejmě nevidí tu patřičnou kvalitu. Zdůraznil, že soud shlédl při dokazování různou kvalitu téhož spotu a přitom to bylo na stejném přehrávacím zařízení. Zástupce žalovaného k provedenému důkazu uvedl, že není patrné, že by se jednalo o verzi, která byla odvysílána v televizích. Je pravdou, že žalovaná má promítací místnost v přízemí, ale umístění promítací místnosti nemá vliv na kvalitu promítnutí. Důkaz, který předložil žalobce u ústního jednání je důkaz účelový, neboť z ničeho není patrné, že by se jednalo o záznam, který byl vysílán v televizi a takový záznam nemůže prokázat reálnou skutečnost. V případě potřeby se obrátí na technický odbor žalované o zhodnocení techniky vysílání při přehrávání spotu na DVD se správním spisu, jakož i spotu na DVD, který dnes předložil žalobce. K dotazu soudu, zda záznam na DVD ze spisového materiálu byl pořízen žalovanou a jakým způsobem, uvedl, že jednotlivé reklamní spoty pořizuje, respektive zachycuje, na záznamová zařízení sama žalovaná, která poté dostává seznam všech odvysílaných reklam od společností, jež pro ni v tomto směru pracují. Z tohoto seznamu žalovaná sama vybere reklamu, kterou analytik přenese na konkrétní DVD. Žalovaná provádí kontinuální záznam vysílání všech televizí s celoplošným vysíláním, tedy nahrává z běžného vysílání. V tuto chvíli nebylo zástupci žalovaného zřejmé, jestli se tak děje cestou satelitu nebo kabelovým přenosem. V každém případě je tento záznam vysílání uložen na serveru žalované. K tomu zástupce žalobce uvedl, že je třeba soustředit se nikoli jen na pořízení záznamu reklamního spotu, ale je důležité zohlednit jeho shlédnutí. Zástupce žalované pak k tomu uvedla, že není důležitá technická kvalita, ale zejména doba trvání upozornění na obrazovce.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů, kterými je vázán, podle skutkového právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k názoru, že žaloba není opodstatněná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy v rozhodném znění, reklama zaměřená na širokou veřejnost musí obsahovat zřetelnou, v případě tištěné reklamy dobře čitelnou výzvu k pečlivému pročtení příbalové informace.

Podle ust. § 8a odst. 3 písm. f) se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že jako zpracovatel poruší podmínky pro obsah reklamy stanovené mj. v ust. § 5a odst. 5 mediálního zákona. Podle odstavce 7 písm. a) se za správní delikt uvedený v odst. 3 uloží pokuta do dvou miliónu Kč, jde-li o správní delikt podle odst. 3 písm. f).

Podle ust. § 8b odst. 2 téhož zákona se při určení výměny pokuty právnické osoby přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem za nichž byl spáchán.

Žalobce v podané žalobě předně namítal, že text výzvy k pečlivému pročtení příbalové informace u předmětného reklamního spotu nebyl nezřetelný, jak žalovaná tvrdila, že žalovaná uvedla v napadeném rozhodnutí nesprávný čas zobrazení výzvy (26 sekunda oproti počátku 24 sekundy), a že tedy není jisté, jaký spot byl při projekci využit, jaká byla kvalita záznamu, když analytický odbor žalované provedl projekci na televizoru o úhlopříčce 48,5cm. K tomu dále namítal, že požadavek zřetelnosti výzvy byl zcela splněn, neboť barva písma s barvou pozadí nesplyvá, byl zvolen běžný typ písma, jakož i jeho velikost. Doba zobrazení výzvy byla dostatečná, stejně jako zvolené umístění výzvy do spodní části obrazovky. Dodal, že výzva je uvedena zřetelně ve statickém obrazu. Tvrdil, že zřetelnost velmi ovlivní velikost zobrazovacího řízení, jeho kvalita a podmínky promítnutí.

Soud tuto žalobní námitku nepovažuje za důvodnou. Je tomu tak proto, že z obsahu spisového materiálu, odůvodnění žalovaného rozhodnutí a důkazů, provedených shlednutím spotu při ústním jednání, vyplynulo, že Úřad rady zjistil porušení zákona žalobcem při periodické kontrole reklamních dat. Součástí spisového materiálu je DVD se záznamem spotu, které bylo jako důkaz jeho shlednutím provedeno u ústního jednání. Předchozí rozhodnutí žalované v projednávané věci ze dne 21.1.2009 sp.zn. 2008/662/had/OGI č.j. 332/had/09 bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29.7.2009 č.j. 10Ca 80/2009-42 pro nepřezkoumatelnost, neboť žalobce byl v oznámení o zahájení řízení i v rozhodnutí žalované, které soud přezkoumával, označen jako zpracovatel reklamy, přičemž žalovaná postupovala podle § 8a odst. 3 písm. f) a § 8a odst. 7 písm. a) zákona o regulaci reklamy, podle které může být uložena pokuta zadavateli reklamy. Dále se Městský soud v předchozím rozsudku neztotožnil se zdůvodněním výše pokuty z hledisek § 8c odst. 1,2 zákona o regulaci reklamy. V novém rozhodnutí (rozhodnutím napadeném touto žalobou) žalovaná respektovala právní názor Městského soudu a jednala se žalobcem jako **zpracovatelem** reklamního spotu. Žalovaná rovněž podrobně vyložila pojem zřetelnost, své úvahy aplikovala na projednávanou věc a dospěla k závěru, že výzva k pečlivému pročtení příbalové informace (dále jen výzva) je sice v reklamním spotu uvedena v přibližně ve 24 sekundě, avšak není zřetelná. Tedy postrádá podmínku, respektive vlastnost, aby sdělená informace určená divákovi mohla být adresátem zaznamenána nejen zrakem, ale zároveň aby takovou informaci vyhodnotil. Takto se divák musí během necelých pěti sekund, kdy je zobrazena výzva k přečtení příbalového letáku, zorientovat v ději, zachytit výzvu, následně ji přečíst, neboť smyslem je, aby divák jako potencionální spotřebitel předešel komplikacím, které mohou vznikat při užívání přípravku. Navíc je výzva psána drobným písmem, které chvílemi zaniká a splývá s pozadím. Následně je součástí odůvodnění zobrazení části spotu v čase 00:26.200 sekundy s popisem tohoto zobrazení, tedy že výzva je umístěna na spodním řádku obrazovky a je součástí více informací zde umístěných, nelze spolehlivě identifikovat obsah těchto sdělení. U dalšího zobrazení je uveden čas stopy 00:27.400 sekund se sdělením, že reklamní spot je v době uvedení textu vyzývajícího k pročtení příbalové informace dynamický, neboť výrobky Ibalgin se translokací vzdalují a znesnadňuje tak nejen samotné čtení, ale i identifikaci polohy textu, neboť neopomenutelnou skutečností je fakt, že text „čtěte pozorně příbalovou informaci“ je uveden na konci jiných sdělení. Žalovaná k tomu připouští, že zákon nevymezuje pravidla pro interpretaci zřetelnosti, ale podle žalované je nutno chápat ji jako specifickou vlastnost, která v případě zveřejnění výzvy umožní divákovi tuto informaci spatřit zrakem a zároveň ji i zpracovat, tedy přečíst a být seznámen s povinností přečíst si příbalové informace v případě koupi tohoto výrobku. Podle stanoviska soudu tyto závěry žalované vyplývají ze skutkového stavu. Právní posouzení žalované je příléhavé a svědčí o naplnění skutkové podstaty správního deliktu žalobcem jako zpracovatelem spotu ve smyslu ust. § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy a soud se z hodnocením žalované ztotožňuje. Pokud žalobce v této souvislosti namítal nesprávnost údajů o časové prezentaci spotu, projekci spotu na televizoru o úhlopříčce 48,5 cm a z toho dovozoval, že není jisté, jaký spot byl při projekci využit a jaká

byla kvalita záznamu, soud těmito námitkám nepřisvědčil, neboť i v případě, že by zobrazení spotu trvalo více než 6 sekund oproti žalovanou uváděných necelých 5 sekund, nemělo by to na zřetelnost výzvy určené divákovi zásadní význam. Je tomu tak proto, že po shlédnutí DVD, které je součástí spisového materiálu a které bylo, jak vyplývá z obsahu správního spisu, pořízeno v souvislosti s periodickou kontrolou reklamních dat prováděnou žalovanou, je reklamní spot v době uvedení textu výzvy (podle přepisu záznamu čas stopy 00:27.400 sekund) dynamický a znesnadňuje tak čtení a identifikaci textu. Výzva je psána drobným písmem, které rovněž znesnadňuje jeho přečtení divákem a v době jejího zobrazení je ve stejné části obrazovky umístěno více informací. Soud nepřistoupil na tvrzení žalobce, že přehráním DVD se záznamem spotu na obrazovce o větší úhlopříčce a vyšší míře rozlišení je text výzvy zřetelný. Lze přisvědčit žalobci, že z provedeného důkazu DVD s takovým záznamem spotu při ústním jednání vyplynulo, že text výzvy byl zřetelný. Žalobce však neprokázal, že by v takové podobě byl předmětný spot provozovateli TV vysílání odvysílán a soud nemá pochyb o tom, že žalovaná uložila žalobci pokutu za správní delikt na základě reklamního spotu, který byl zachycen při její periodické kontrole reklamních dat a jehož zobrazení je na DVD, jež je součástí spisového materiálu. K tomu soud zdůrazňuje, že je důležité, v jaké podobě byl reklamní spot prezentován na jednotlivých programech TV vysílání, protože právě takové zobrazení bylo zaznamenáno žalovanou. Žalobce se jako zpracovatel reklamy přitom nemůže účinně bránit své deliktní odpovědnosti tím, že bude požadovat hodnocení jím zpracovávaného reklamního spotu na projektoru s velkou úhlopříčkou a vysokou kvalitou rozlišení, neboť divák, kterému je primárně spot určen a jemuž zejména je určena výzva k pečlivému pročtení příbalové informace reklamovaného výrobku, může shlédnout spot i na televizním přijímači o malé úhlopříčce a nízké kvalitě rozlišení. I v takovém případě je totiž zpracovatel povinen zajistit naplnění zákonných ustanovení a tedy, aby se i takovému divákovi dostala informace z výzvy k pečlivému pročtení příbalového letáku při použití tohoto výrobku. Je na zpracovateli zajistit, aby příslušný provozovatel TV vysílání jím zpracovávaný reklamní spot odvysílal v potřebné kvalitě zobrazení a dostal tak své úpovinnosti, vyplývající z ust. § 5d odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy. Přitom vezme zpracovatel v úvahu, že reklamní spot může být divákem shlédnut i na televizích s malou úhlopříčkou a bez HD kvality. Kromě toho v nyní projednávané věci mohl zpracovatel zdůraznit výzvy i tím, že by byla nejen zobrazena, ale i přečtena.

Pro úplnost soud uvádí, že nesdílí negativní názor žalobce na kvalitu přehrávacího zařízení žalované, neboť i při promítání DVD ze správního spisu při ústním jednání u soudu byla výzva na promítacím zařízení soudu nezřetelná.

S ohledem na tyto závěry je zřejmé, že soud nepřistoupil ani na tvrzení žalobce o tom, že barva písma s barvou pozadí nesplývala, typ písma, jeho velikost a doba zobrazení byly dostatečné, stejně jako zvolené umístění výzvy do spodní části obrazovky a ve statickém obraze. Pokud žalobce poukazoval na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 30.6.1999 č. j. 6A 33/96-31, pak závěry z tohoto rozhodnutí vyplývající na projednávanou věc podle stanoviska soudu nedopadají, neboť předmětem správního deliktu žalobce je nesplnění povinnosti § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy, tedy nesplnění povinnosti uvést zřetelnou výzvu k pečlivému pročtení příbalové informace výrobku - volně prodejného humánního léčivého přípravku. Právě z tohoto důvodu zákon diváka, jako potenciálního spotřebitele, tímto zákonným ustanovením chrání a vyzývá jej k obezřetnosti při úvaze o jeho koupi.

Podle stanoviska soudu je z obsahu žalovaného rozhodnutí zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaná vyšla, jak tento skutkový stav hodnotila a k jakým závěrům na podkladě konkrétních zákonných ustanovení dospěla. Mezi těmito jednotlivými kroky je

logická souvztažnost a konečné rozhodnutí žalované, které je předmětem tohoto přezkumu, tak bylo vydáno v souladu se zákonem.

Pokud žalobce namítal, že výše sankce není úměrná společenské nebezpečnosti, neboť farmaceut je povinen při výdaji informovat pacienta o správném způsobu užití léčivého přípravku a vhodnosti pečlivého pročení příbalové informace, a dále, že pokuta několikanásobně přesahuje výši sankce udělené žalovanou za porušení § 5d odst. 2 písm. d), soud ani tuto námitku nepovažuje za opodstatněnou, neboť skutečnost, že farmaceut informuje pacienta o správném způsobu užití přípravku a vhodnosti pečlivého pročení příbalové informace, není liberačním důvodem pro správní delikt, který žalobce jako zpracovatel reklamy ve smyslu ust. § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy spáchal. Také poukaz žalobce na nižší výši pokut, udělovaných žalovanou v případě porušení § 5d odst. 2 písm. d), je irelevantní, neboť se jedná o jiné zákonné ustanovení. Tato námitka žalobce je navíc vznesena pouze v obecné poloze, bez označení konkrétních rozhodnutí žalované. Podle stanoviska soudu se žalovaná ve svých úvahách a závěrech o výši pokuty řídila zákonnými ustanoveními, zabývala se otázkou závažnosti věci, když zohlednila, že spot byl šířen od 18.2.2008 do 16.3.2008 na všech celoplošných pozemních programech televizního vysílání ve 178 reprízách a že tak mohlo jít o oslovení značeného počtu diváků. Její úvaha o závažnosti porušení povinnosti je logická a skutečnost, že žalovaná uložila sankci v dolní polovině zákonné sazby ve výši 400.000,- Kč, když maximální pokuta činí 2.000.000,- Kč, odpovídá skutkovému stavu a je v souladu se zákonnými kritérii pro uložení pokuty.

Žalobce konečně namítal, že žalovaná selhala ve své dozorové činnosti, když jej neupozornila na možné porušení zákona již v době, kdy žalobce spot vysílal, tj. od 18.2. do 16.3.2008. Soud tuto námitku rovněž nepovažuje za důvodnou, neboť časový úsek vysílání tohoto reklamního spotu od 18.2. do 16.3.2008, tedy doba téměř jednoho měsíce, je krátký na to, aby žalovaná mohla zasáhnout ve smyslu ust. § 7 zák. o regulaci reklamy. Jak vyplývá ze spisového materiálu, zjistila žalovaná porušení zákona žalobcem z periodické kontroly, která probíhá pravidelně po určité časové období, musí být zpracována a teprve až při zjištění možného porušení zákona je předložena žalované k dalším postupům. Soud tedy pochybení v dozorové činnosti na straně žalované neshledal. Je na žalobci, aby jako zpracovatel reklamy respektoval zákon a nespolehl na to, že bude v podstatě „ihned“ na jeho porušení dozorovým orgánem upozorněn.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **I z e** podat kasační stížnost za podmínek a z důvodů uvedených v § 102 a násl. s. ř. s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Praze dne 8. 9. 2010

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Václav Koláček